Lot 498

Old engravings
only not scrap, book

54887/B

Lot 498 from some or other sale.

6.5.5.

2/6

SIGNA
ANTIQVA
E MVSEO
JACOBI
DE WILDE
PER
MARIAM
FILIAM
ÆRI
INSCRIPTA
AMSTELÆDAMI
MDCC.

ARTE ET
PRINCEPS POETARVM DECESSIT.
MDCCVII.
DVX SITVS HIC IANVS BROVCHVSIVS ATQVE POETA.
J. d. W. inv.
M. d. W. pinx.
P. v. d. B. sculp.

SIGNA ANTIQUA

E MUSEO

JACOBI DE WILDE

VETERUM POETARUM CARMINIBUS ILLUSTRATA

ET PER

MARIAM FILIAM

ÆRI INSCRIPTA.

SUMPTIBUS AUCTORIS

AMSTELÆDAMI

M D C C.

304359

LCOME
RICAL
CAL
ARY

JAC. DE WILDE

SPECTATORI. S.

ANnos abhinc aliquot Graecis & Romanis antiquitatibus deditus, quaedam, è nummophylacio meo ſelecta numiſmata, in lucem protuli; ignarus licet, num unicuique earum elegantiarum amatori, aeque gratus iſte meus labor fuerit: nihilominus, quoniam varia, ex illo tempore, AEgyptiaca, Graeca, & Romana ſigna antiqua nactus ſum, ea etiam orbi impertire, & ſingula, quantum mihi, in pervolvendis veterum poëtarum voluminibus occurrebat, epigrammate congruo illuſtrare conatus ſum: eo magis ad id allectus, quod filia mea, iiſdem manu ſuâ aeri inſcribendis, propenſum animum oſtenderet. Si antiquitatum peritis non ingratum hoc eſſe animad-

vertam, meum, filiaeque laborem, abundè compenſatum ducam: ſin iis diſplicuerit, multis cum aliis id lubens patiar; Martialis Poëtae dicti memor:

Sunt bona, ſunt quaedam mediocria, ſunt mala plura,
Quae legis hic: aliter non fit, Avite, liber.

Vale, amice ſpectator, benigno vultu haec excipe, ut ab animo & manu, antiquitati & elegantiis deditis, profecta.

OR-

Hoc ſeſe praebet ſpectandam WILDIA *vultu,*
WILDIA, *virginei fulgida gemma chori:*
Dilectum Chariſin nomen caſtaeque Minervae,
Ornamen patriae deliciumque domus.

Nempe una duce Natura graſſatur ad artes
Et debet dotes, quas habet, ipſa ſibi.
Exprimitur merito facies induſtria caelo,
Cui nomen quondam nobile caela dabun[t]

P. vanden Berge fec. et L. M. Q. huic opellae adjunxit. David Hoogſtratanus.

ARTIFICI DEXTERAE

PULCHERRIMAE VIRGINIS

MARIAE WILDIAE.

SACRUM.

DExtera, quae nitido deſcribis marmora caelo,
  Et digitis animas aera vetuſta tuis,
Docta rudi tabulae varias inducere formas,
  Nec minus in Lyricos ire parata modos,
Dextera, quam Cytheraea ſuae componere vellet,
  Judice me, poterat praepoſuiſſe ſuae,
Quid non veſtra domus, quid non Tibi patria debet,
  Nobilior meritis utraque facta Tuis?
Dextera, dilectum coelo latura Parentem,
  Cujus ab artifici Virgine creſcit honos.
Tu rigido Divûm ſimulacra effingis in aere,
  Omnibus ut pateant quae patuere Tibi.
Tu Venerem pingis, qualem ſi cernat Apelles,
  Non minor eſt ars haec, diceret, arte mea.
Hac facie mea Diva ſuis emerſit ab undis,
  Et ſtrinxit fuſas per ſua colla comas.
Munere virgineo, cyanos, virideſque ſmaragdos,
  Adſtrictos digitis, Roma ſuperba, tuis,
Et veſtris olim ſuſpenſa monilia collis,
  Gens Aſiae, & rubro proxima turba mari,

In-

Inſertumque Diis varium ſpectamus Abraxan,
Priſca puellari ſigna renata manu.
Dextera, quae veluti Pelopis manus altera quondam,
In nitidum verti tota mereris ebur.
Hei mihi quid voveo? nec enim formoſior eſſet,
Quae Libycum ſuperat laude nitoris ebur.
Articulis candore Tuis puriſſima cedunt
Marmora, vel Pariis eruta ſaxa jugis.
Illa quidem, laeto venas ſuffuſa rubore,
A digitis vinci non doluere Tuis.
Hi digiti (tacita ſic marmora voce loquuntur)
Hi facient vita nos meliore frui.
Pondus iners tellure diu latitavimus ima,
Quae nos viſceribus condidit ante ſuis.
Nec poterant prodeſſe atris demerſa tenebris,
Queis nullum licuit, ſaxa, videre diem.
At nunc artifici formoſa reſurgere dextrâ
Nos facit, & noſtras WILDIA pandit opes.
Virginei flos, illa, chori, quem conſpicit Ya,
Conſpicit affuſis Amſtela feſſus aquis.
Credibile eſt, ea dum tangis, Pulcherrima virgo,
Marmora contactu mollia facta Tuo.
Felicem, talis quem dextera complectetur!
Candida, perpetuâ dextra colenda fide.
Evolat, & coelo Tibi fama acclamat aperto:
Marmoribus vitam Tu dabis, illa Tibi.

ADRIANUS RELANDUS.

ORNATISSIMAE VIRGINI MARIAE DE WILDE.

Quicquid continet arca WILDIANA
Gemmarum veterumque, imaginumque,
Chartae WILDIA credidit fugaci,
Aere & marmore ſed perenniori;
Haec caelo artifici, manuque docta,
Doctas artificum manus priorum
In lucem e mediis trahit tenebris.
Haec Patris ſtatuas, Patrisque gemmas,
Aevi relliquias vetuſtioris
Oſtentat populisque gentibusque.
Tuo, WILDIA, plurimum Parenti,
Plus debet tibi litterata turba.
Tua nunc opera, polita Virgo,
Patris divitias, Patrisque gazas,
Quas paucis licuit videre, poſthac
Contemplabitur univerſus orbis.

P. FRANCIUS.

AD

F A M A M

PRO ELEGANTISSIMA

V I R G I N E

MARIA WILDIA.

VIrgineos ductus & acus libamina primae
Candida ſuſpendit, Wildia FAMA, tibi.
Illa prius vivos ſolers miſcere colores
Nunc etiam duro ludit in aere manus.
Sume puellaris munuſcula dulcia curae:
Non eſt, quam pigeat conciliaſſe tibi.
Artifices digitos, formatriceſque figuras,
Et cultum a tenera mente ſtupebis opus.
Quodque magis ſtupeas, nullo praeeunte magiſtro
Erudiit dociles nava puella manus.
Hanc populis oſtende novo, Dea lucida, cantu:
Ipſa vicem reddet: non minus ipſa canit.

JANUS BROUKHUSIUS.

IN

IN
SIGNA ANTIQUA
E MUSEO
JACOBI DE WILDE
PER
MARIAM FILIAM
AERI INSCRIPTA.

Caeſareas facies, Divos rubigine ſacra
  Horrendos, gleba ſigna refoſſa putri,
Atque renaſcentes priſco fulgore Quirites
  E gaza promit divite WILDIADES.
WILDIA in antiquo ſpectari digna metallo,
  Gloria virginei, WILDIA caſta, chori;
Artifici ducens viventes aere figuras,
  Molliter in Patriis ludit imaginibus.
Obſtupuit Phoebus Pater, &, migrate Sorores,
  Cedite, ait, veſtrum, turba novena, locum:
Alter jam ſurgit Parnaſſus, & Hippocrenes
  Bina novus ſacris fons juga lambit aquis:
Et nova Phoebaeae ſuperaddita Muſa cohorti,
  Quae poterit Muſis aequivalere novem.

CORNELIUS VAN ARCKEL.

OP DE
KABINETBEELDEN
VAN DEN HEER
JAKOB DE WILDE,
DOOR ZYN ED. DOCHTER,
JOFFROU
MARIA DE WILDE,
KUNSTIG GE-ETST, EN IN 'T LICHT GEBRAGT.

O quam te memorem, virgo?

HEt luſt De Wilde zorg noch vlyt,
Noch koſten overlang te ſparen,
Om munt en beelden wydt en zydt
(De vratigheit des Tydts ten ſpyt)
Van gryze aaloutheit te vergaren.
Hy vult een kas met merk by merk
Van menig helt en heldenwerk.

Eerbeelden van 't afgodendom,
Hier onder ook gemengt, ontſteken
Den luſt van grote mannen, om
Te letten, hoeze, als boeken, ſtom
Van overout bedryf noch ſpreken.
Men ſchept by wylen klaar en kloek
Meer licht dus, dan uit menig boek.

Wat

Wat raat, om van die kas elkeen,
Schoon elk niet t' aller ure ontſloten,
Iet mê te delen? 't Steunt op reên,
Dat goet recht goet is, waar 't gemeen
Door nut gebruik wort, en genoten.
Een ſchat, met kennis nooit gevat,
Miſt zyn waardy, en ſtrekt geen ſchat.

De Wildes brave ſpruit weet raat.
Zy maalt hier van geen ruwe ſchetſen,
Maar zelf in leerzucht nooit verzaadt,
Komt ook leerzuchtigen te baat
Met kunſt in vaſt metaal van etſen.
Zo melt in druk haar tedre hant
By groene jaren ryp verſtant.

Heeft Antigoon eer ingeleit
Met Manto, beide een' blinden vader
Met hant en oog ten dienſt bereit;
Maria, als zy d'eer verbreit
Van 's vaders beeltkas, helpt te gader
Veel kenners aan een lief gezigt,
Voor wien deze etsvont komt in 't licht.

Wat zag hier d'oude dichtkunſt in?
Zy vont 'er, zagze eens op, iet wonders,
Prees hier een Venus, kuiſch van zin,
Muzyk, als van een Zanggodin,
En vraagde 't oog van kunſtdoorgronders,
Of Pallas zelf niet ſta beſchaamt,
Door zulk een kunſtwerk min beſaamt.

J. Vollenhove.

OP

OP EENIGE

OUDTHEDEN

UIT HET KABINET

VAN DEN HEERE

JAKOB DE WILDE,

GËETST

DOOR ZYN EDTS. DOCHTER

JOFFROU

MARIA DE WILDE.

DE WILDE bragt zyn dochter eerſt in 't licht;
Toen d'eerſte ſtraal ſcheen in haar lief gezicht:
Bevallig van gelaat, van leeſt, en zeden,
Die elk om ſtryt de beſte plaats bekleeden:
Zoo lang verlieft op weetenſchap en deugt:
Een baak reeds voor de Jofferlyke jeugt.
Zy etſt voor 't oog, ze ſpeelt voor keurige ooren,
Wort nu, als voor de tweede reis, gebooren.
Hier baart ze zelf, o wonder! door de kunſt,
Veel kinders voor de weerelt, en veel gunſt.

JOANNES BRANDT.

AAN JUFFROUW

MARIA DE WILDE,

DOCHTER VAN DEN HEERE

JACOB DE WILDE,

Op het Etſen van eenige Oudtheden uit deſſelfs

KONST-KABINET.

WY bootſen ſlechts de ſchaduw na,
Maria, van uw ryke gaaven,
Terwyl ik in verwond'ring ſta,
Dat uw vernuft zo hoog kan draaven:
Gy etſt en tekent, naar de kunſt,
En Beelt en Muntwerk lang verſchoolen,
Waar door gy wint der kenn'ren gunſt.
De Aaloudheid, uit gebergte en holen,
Die eeuwen lang geen zonlicht zag,
Zet gy in eene heldren dag.

Dies zal de Faam uw lof trompetten,
Uw Vaders liefde, uwe eedle geeſt
Te pronk in deugdens Tempel zetten,
Daar niemant immer is geweeſt
Dan die, door wakkerheid getoogen,
Ten eerſlot in treed, daar men ziet,
Met zuivere en vernuftige oogen,
Wat loon de deugd in 't eind geniet.
't Moet alles op uw geeſt verſling'ren,
Wyl Pallas huisveſt in uw vingeren.

J. Pluimer.

MVSEVM
WILDIANVM
Maria de Wilde Æri inſcrip

.............ſic Numina Memphis
In vulgus proferre ſolet............

Maria de Wilde Æri inſcrip. Claudian. de 4. Hon.

Nunciat octavam Phariæ ſua turba juvencæ.

Maria de Wilde Æri inſcrip. *Martial. L. 10. Epig. 48.*

Sic tua ſacra pius ſemper Oſiris amet.

Maria de Wilde Æri inſcrip. Ovid. Amor. L. 2. Eleg. 13.

. . . . *Jamque expectatur in hortis*
Aut apud Iſiacæ, potius ſacraria lenæ.

Maria de Wilde Æri inſcrip. *Juven. Sat. 6. v. 488.*

Nos in Templa tuam Romana recepimus Iſin.

Maria de Wilde Æri inſcrip. *Lucan. L. 8. v. 831.*

Vidi ego linigeræ Numen violaſſe fatentem
Iſidis, Iſiacos ante ſedere focos.

Maria de Wilde Æri inſcrip. *Ovid. Ep. ex Pont. L.1.v.51.*

..........................*Hæc procul Io*
Spectat ab arce Phari, jam divis addita jamque.
Aſpide cincta comas......................

Maria de Wilde Æri inſcrip.

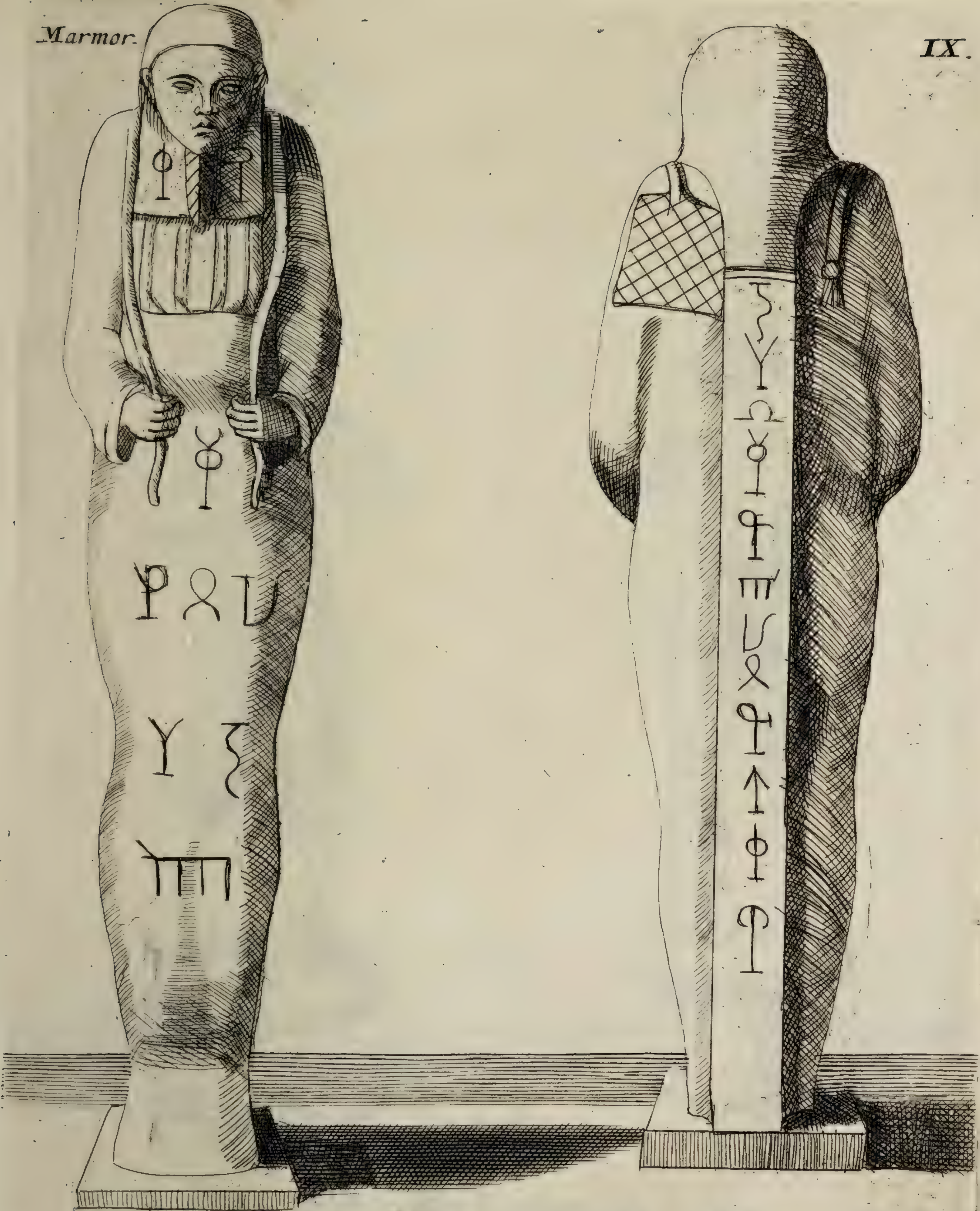
Valer. Flac. L. 4. Argon. v. 416.

. . . . Inerant lunaria fronti
Cornua, cum ſpicis nitido flaventibus auro.

Maria de Wilde Æri inſcrip. Ovid. Metam. L. 9. v. 687.

Marmor. IX.

Evolvam busto jam Numen Gentibus Iſin.
Et tectum lino ſpargam per vulgus Oſirim.

Maria de Wilde Æri inſcrip. *Lucan: L. 9. v. 158.*

Te Serapim Nilus, Memphis veneratur Oſirim.

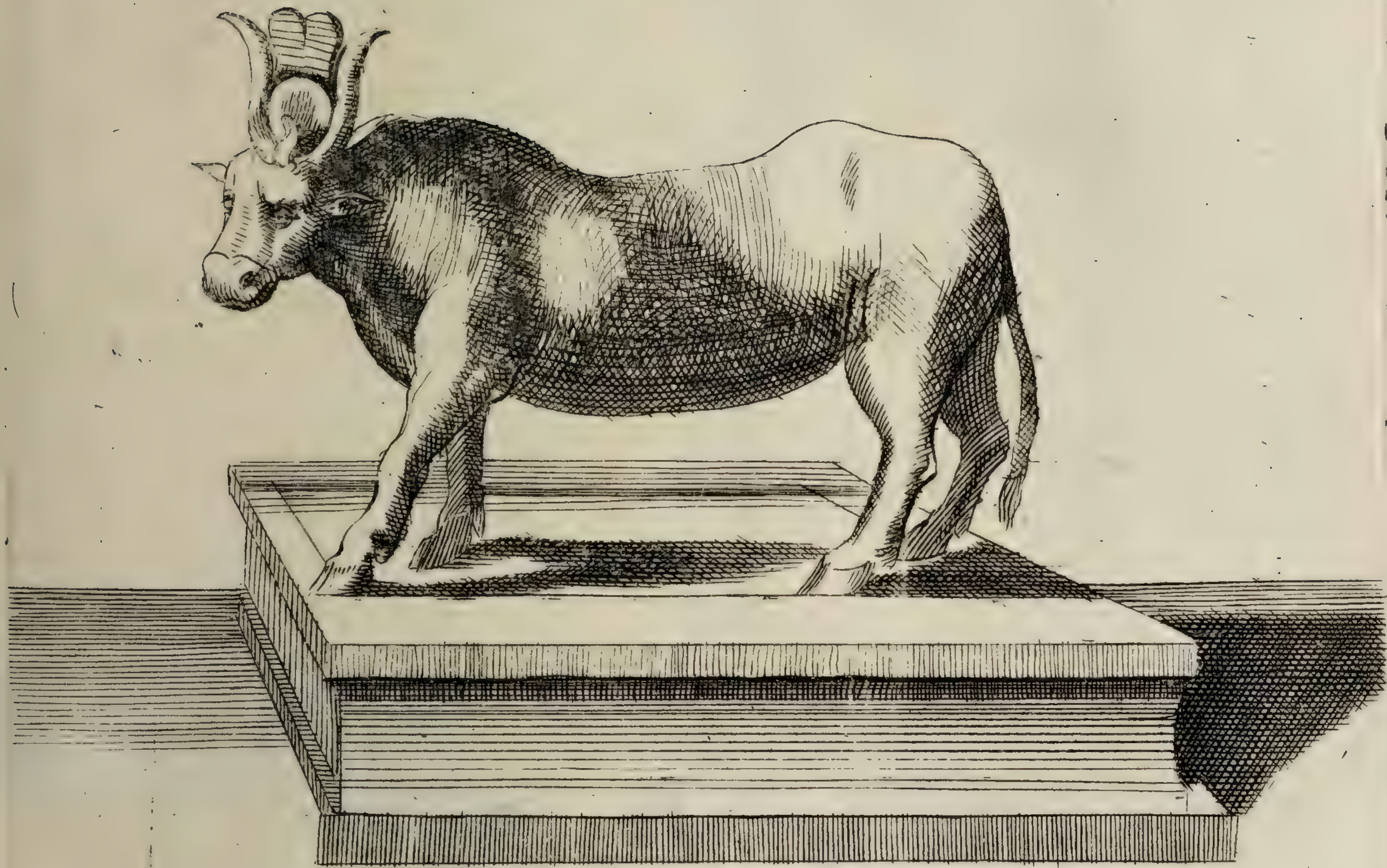
Maria de Wilde Æri inſcrip. *Martian. Capella.*

Æs. XI.

Neu fuge Niliacæ, Memphitica ſacra juvencæ
Multas illa facit, quod fuit ipſa Iovi.

Maria de Wilde Æri inſcrip. *Ovid. de Arte. L. i. v. 77.*

. . . . Nilotica ſistris
Ripa ſonat, Phariosque modos Ægyptia ducit
Tibia, ſubmiſſis admugit cornibus Apis.

Maria de Wilde Æri inſcrip. Claudian. de 4. Hon.

Quisquis ades ſacris, lugubria dicite verba;
Et fletu madidis Ibin adite genis.

Maria de Wilde Æri inſcrip. *Ovid. in Ibin. v. 97.*

Terruit Aoniam volucris, leo, virgo, triformis
Sphinx, volucris pennis, pedibus fera, fronte puella.

Maria de Wilde Æri inſcrip. Auſon. Edyl. 11. v. 40.

Dulcis conſcia lectuli lucerna,
Quidquid vis facias licet, tacebo.

Maria de Wilde Æri inſcrip. *Martial. L. 14. Epigr. 39.*

Hic tibi nocturnos præſtabit cereus ignes:
Subducta eſt puero namque lucerna tuo.

Maria de Wilde Æri inſcrip. Martial. L. 14. Epigr. 42.

Æs. XVII.

Veſper adeſt, juvenes conſurgite. veſper Olympo
Expectata diu vix tandem lumina tollit.

Maria de Wilde Æri inſcrip. *Catull. Epigr. 63.*

Veſta eadem eſt, quæ terra: ſubeſt vigil ignis utrique.
Significant ſedem terra focusque ſuam.

Maria de Wilde Æri inſcrip. *Ovid. Faſt. Lib. 6. v. 267.*

Nec pietas ulla eſt velatum ſæpe videri
Vertier ad lapidem, atque omnes accedere ad aras.

Maria de Wilde Æri inſcrip. T. Lucr. L. 5. v. 1197.

Tunc ſic orſa loqui: puer ô digniſſime credi
Eſſe Deus; ſeu tu Deus es, potes eſſe Cupido.

Maria de Wilde Æri inſcrip. *Ovid. Metam. L. 4. v. 320.*

.... Ille etiam Pœnos domitare leones.
Et validas docuit victas manſueſcere tigres.

Maria de Wilde Æri inſcrip. Virg. in Cyri. v. 135.

Emerſam pelagi nuper genitalibus undis
Cyprin Apellei cerne laboris opus:
Ut complexa manu madidos ſalis æquore crines
Humidulis ſpumas ſtringit utraque comis.

Maria de Wilde Æri inſcrip. *Auſon. Epigr. 106.*

Orta ſalo, ſuscepta ſolo, patre edita Cœlo,
Æneadum genitrix, hic habito alma Venus.

Maria de Wilde Æri inſcrip. *Auſon. Epigr. 33.*

Et Venus in ſylvis jungebat corpora amantum;
Conciliabat enim vel mutua quamque Cupido.

Maria de Wilde Æri inſcrip. — Lucr. L. 5. v. 960.

Luce Deas Cœloque Paris ſpectavit aperto;
Cum dixit Veneri, vincis utramque Venus.

Maria. de Wilde Æri inſcrip.

Ovid. de Arte. L. 1. v. 247.

Æs. XXVI.

Floreſcens prima lanugine pulcher Adonis,
Qui ter amatus, adhuc et in ipſo Acheronte adamatur.

Maria de Wilde Æri inſcrip. *Theocrit. Eoban. Heſſ. Eidyl. 15.*

. . . . *Ipſa ſoluta capillos*
Et ſine ſandaliis, incinctaque corpus honeſtum
Et luctu confuſa Venus . . . .

Maria de Wilde Æri inſcrip. *Theocrit. Eoban. Heſſ. Eidyl. 23.*

Ipſe pater, media nimborum in nocte, coruſca
Fulmina molitur dextra. . . . .

Maria de Wilde Æri inſcrip. Virg. Georg. L. 1. v. 328.

Neptunus muros, magnoque emota tridenti
Fundamenta quatit; totamque a ſedibus urbem
Eruit...

Maria de Wilde Æri inſcrip. Virg. Æn. 2. v. 610.

Æs. XXX.

Templa feres, et me victore vocaberis Vltor:
Voverat; et fuſo lætus ab hoſte redit.

Maria de Wilde Æri inſcrip. Ovid. Faſt. 5. v. 577.

Bellice, depoſitis clypeo pauliſper et haſta,
Mars, ades; et nitidas caſſide ſolve comas.

Maria de Wilde Æri inſcrip. *Ovid. Faſt. 3. v. 1.*

Mercurius Maja genitus: nunc magnus habetur
Ille Deus: cujus dedit experientia fures.

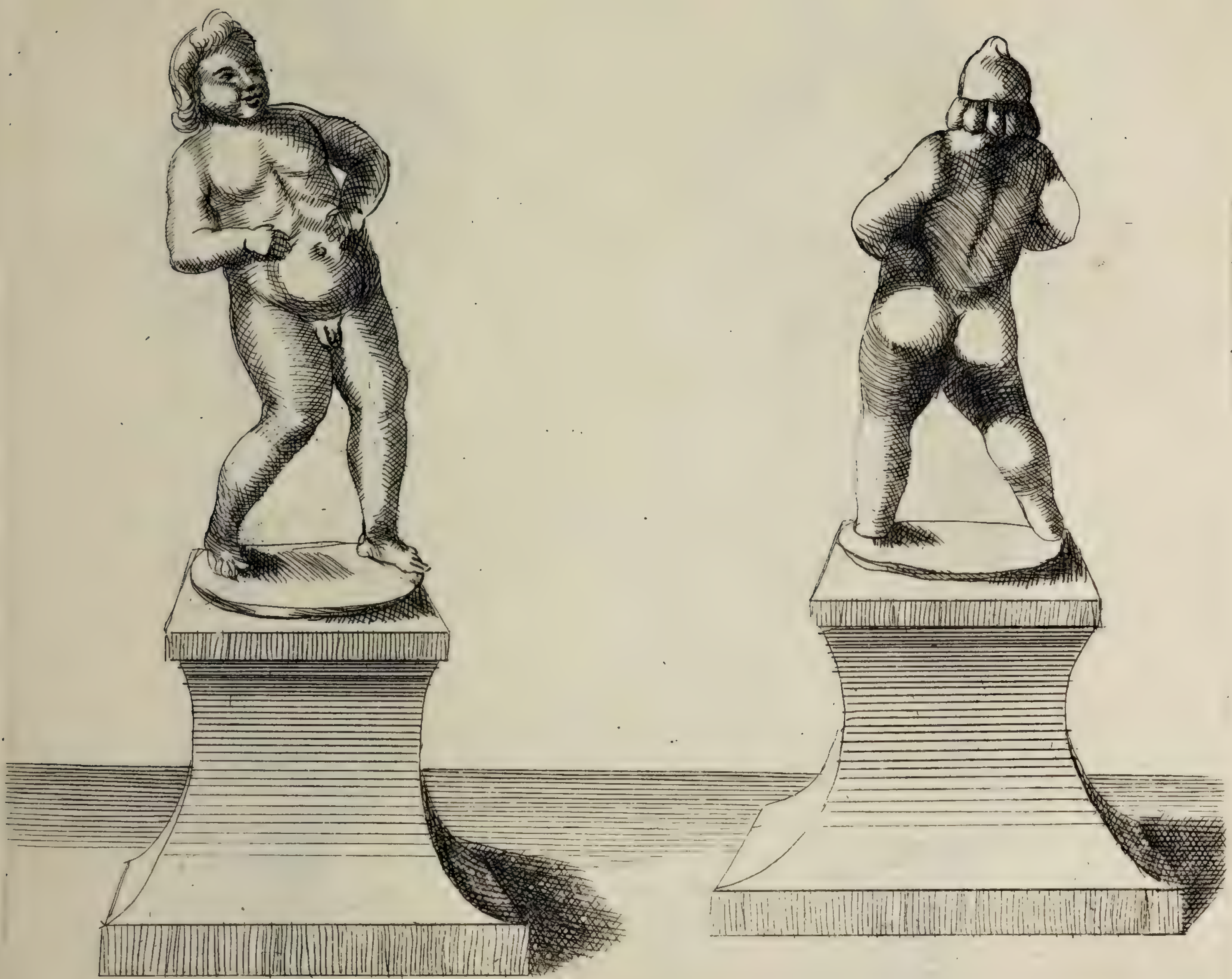
Maria de Wilde Æri inſcrip.

Prud. Symm. L. 1. v. 87.

Candide Liber ades. ſic ſit tibi myſtica vitis,
Sic hedera ſemper tempora vincta feras.

Maria de Wilde Æri inſcrip. Tibul. L. 3. Eleg. 6.

Nunc, o Bacche, tuis humiles advolvimur aris;
Da mihi pacato vela ſecunda Pater.

Maria de Wilde Æri inſcrip. *Propert. L. 3 Eleg. 16.*

..............Sic regia tecta ſubibat
Horridus, Herculeoque humeros innexus amictu.

Maria de Wilde Æri inſcrip. Virg. Æn. 7. v. 668

Æs. XXXVI.

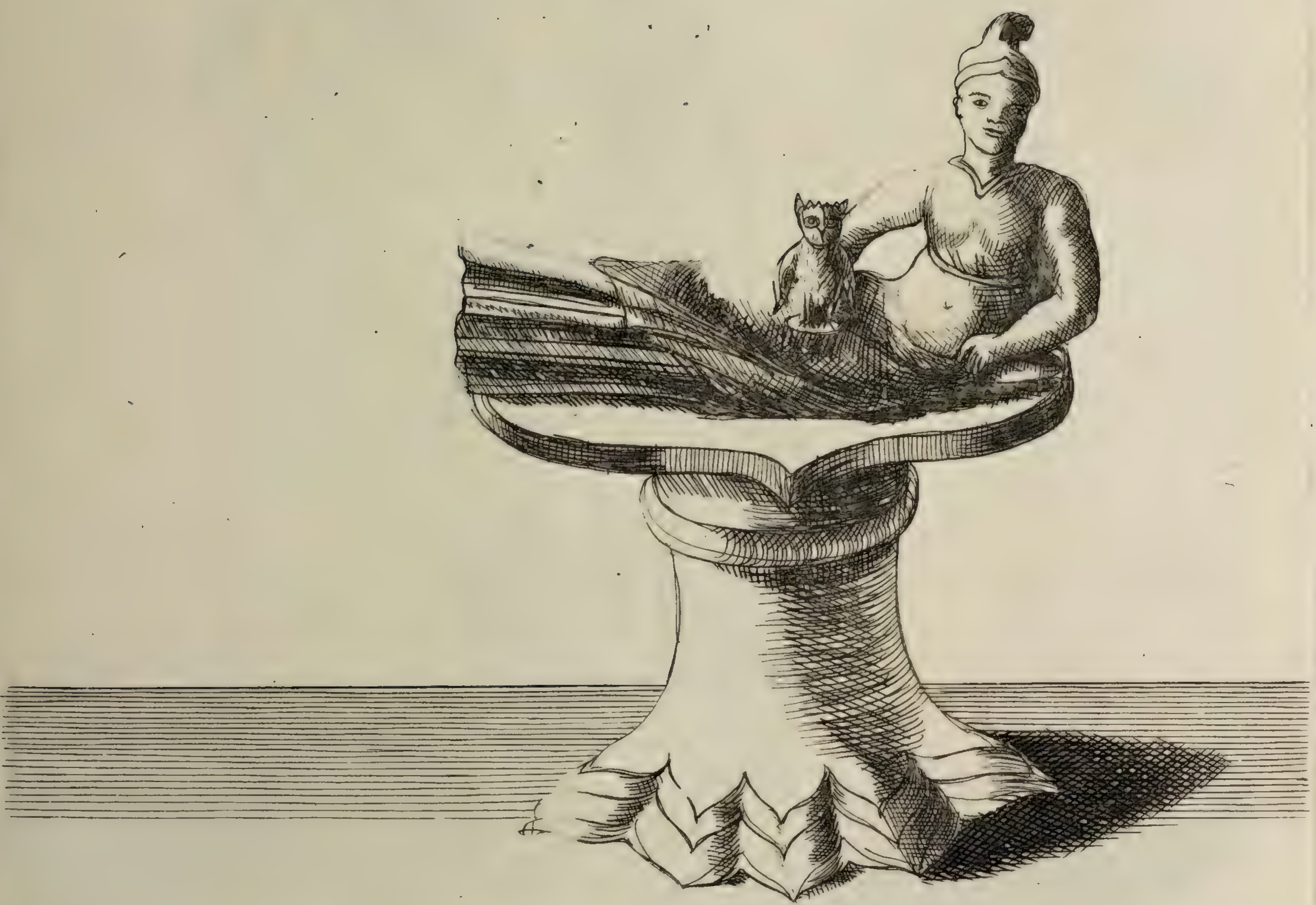
Quis facta Herculeæ non audit fortia clavæ?

Maria de Wilde Æri inſcrip. *Propert. L. 4. Eleg. 9.*

Et longum invalidi collum cervicibus æquat
Herculis, Antæum procul a tellure tenentis.

Maria de Wilde Æri inſcrip. Juven. Sat. 3. v. 88.

Acta Deæ refero. pro quo mihi gratia talis
Redditur, ut dicar tutelâ pulſa Minervæ;
Et ponar poſt noctis avem. . . . .

Maria de Wilde Æri inſcrip. *Ovid. Metam. L. 2. v. 562.*

. Jam bellica virgo
Ægide depoſita, atque aſſuetum caſſide crinem
Involvit. . . . .

Maria de Wilde Æri inſcrip. *Sil. Ital. L. 7.*

. . . . Simul ite, ſequimini
Phrygiam ad domum, Cybelles Phrygia ad nemora deæ
Ubi cymbalum ſonat vox, ubi tympana reboant.

Maria de Wilde Æri inſcrip. Catull. L. 1. Epigr: 64.

Hoc et antecedens marmor explicavit illuſtriſſimus Cuperus

Maria de Wilde Æri inſcrip. *in Harpocrat.*

Convocat et Satyros, et ruſtica numina Nymphas.

Maria de Wilde Æri inſcrip. *Ovid. Faſti. L. 6. v. 323.*

Te ſenior turpi ſequitur Silenus aſello,
Turgida pampineis redimitus tempora ſertis.

Maria de Wilde Æri inſcrip. *Senec. Tragic. Oedip. v. 429.*

Stat quoque capra ſimul: Nymphæ paviſſe feruntur
Cretides. infanti lac dedit illa Jovi.

Maria de Wilde Æri inſcrip. Ovid. Faſt. L. 3. v. 443.

Semicaper nimiis laſſatus amoribus, acrem
Scando capram retinens cornua; cede nolæ.

Maria de Wilde Æri inſcrip. *Jac. Gronor.*

Provocat et Phœbum, Phœbo ſuperante pependit:
Cæſa receſſerunt a cute membra ſuâ.

Maria de Wilde Æri inſcrip. Ovid. Faſt. L. 6. v. 707.

Concurrunt Satyri turgentiaque ora parentis
Rident, percuſſo claudicat ille genu
Ridet et ipſe Deus. . . . .

Maria de Wilde Æri inſcrip. *Ovid. Faſt. L. 3. v. 757.*

. . . . Quis Mænaliæ Atalantes
Neſciat egregium decus? et veſtigia cunctis
Indeprenſa procis? . . . .

Maria de Wilde Æri inſcrip. Stat. Theb. L. 6. v. 563.

Granatum dextraque manus, ſed in ære, ſolutos
Exhibeo digitos, quondam duo pignora noſtri
Roboris. et dubitas fortem ſpectare Milonem?

Maria de Wilde Æri inſcrip. Jac. Gronov.

Quando moræ dulces, longuſque a Cæſare pulvis,
Totaque flaminiâ Roma videnda viâ?
Quando eques, et picti tunica Nilotide Mauri
Ibitis? et populi vox erit una, venit—?

Maria de Wilde Æri inſcrip. — *Martial. L. 10. Epigr. 6.*

Conſilia in melius referet mecumque fovebit
Romanos rerum dominos, gentemque togatam.

Maria de Wilde Æri inſcrip. Virg. Æn. L. 1. v. 281.

Quæritur huic alius; nec quiſquam ex agmine tanto
Audet adire virum, manibusque inducere cæſtus.

Maria de Wilde Æri inſcrip. *Virg. Æn. L. 5. v. 378.*

Æs. LIII.

Reſpice terrifici ſcelerata ſacraria ditis:
Cui cadit infauſta fuſus gladiator arena.

Maria de Wilde Æri inſcrip. Prud. Symm. L. 1. v. 379.

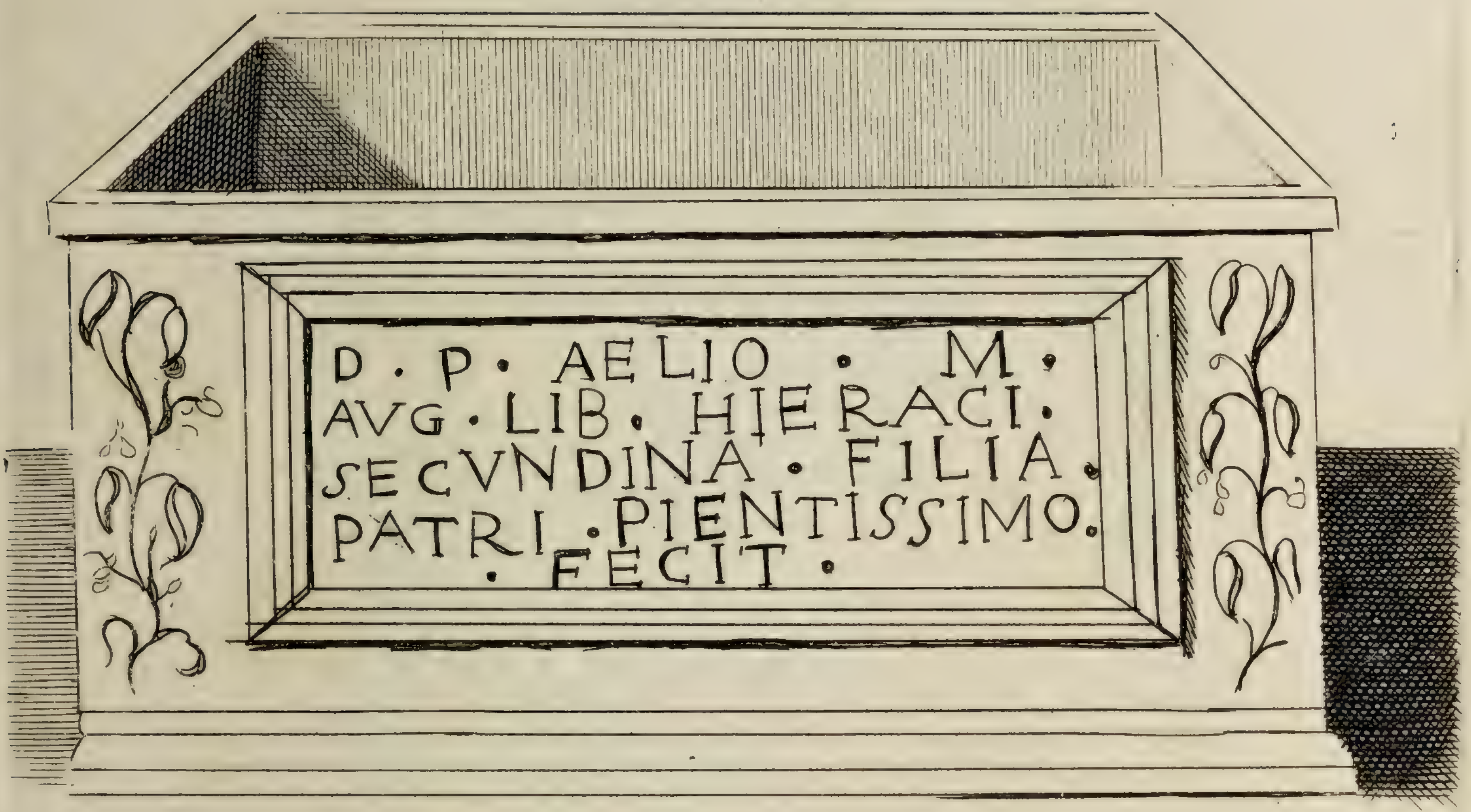
Integer eſt nitidis melior gladiator in armis,
Quam cui tela ſuo ſanguine tincta rubent.

Maria de Wilde Æri inſcrip. Ovid. Triſt. 4. Eleg. 6. v. 33.

Feſtinis mens plena quidem procurrit in alis,
Sed teſtudineo ſit manus apta gradu.

Maria de Wilde Æri inſcrip. Jac. Gronov.

Libera Fortunæ mors eſt : capit omnia tellus
Quæ genuit : Cœlo tegitur, qui non habet urnam.

Lucan. L. 7. v. 818.

Omnes eodem cogimur, omnium
Verſatur urna : ſerius, ocyus
Sors exitura . . . .

Maria de Wilde Æri inſcrip. *Horat. Carm. L. 2. Od. 3.*

L . AELIVS .
CAESAR .

IVLIA.
MAESA.
AVG.

M. ANT.
GORDIANVS.
CAESAR.

73812.
1722 Decemb.
£.

N